

Vrijdag 28 april 1916.

Een ooggetuige, die in de nabijheid der Schijfschieting woont, vertelde ons in gezelschap, dat hij de straf zag uitvoeren op de drie veroordeelden van Thielt en dien van Oost-Eecloo, den 7 april om 5 uur 's morgens. Hij sloeg het gade van uit zijn zoldervenster:

Alle vier stonden ze op een rij, hielden elkander bij de hand, elkander een laatst vaarwel toeknikkend. Drie lieten een blinddoek ombinden; de vierde weigerde. Hij had zijn frak en vest geopend en blikte starrelings naar het zich gereed stellend peloton. Een groote, een enkele slag, die daverend weergalmen wekte en... allen lagen op den grond. Warm werden ze in de gereed staande kisten gelegd en naar het kerkhof gevoerd...

Een duitsche, voorname, hierwonende dame, die verwanten in Frankfurt heeft bezocht, vertelt, dat men in Duitschland niets merkt van den krijg. Volgens haar houden de Duitschers veel van de Belgen. Het is uit liefde, dat ze er zoo vaderlijk toegevend en zorgzaam mede omgaan!

Er wordt onder de dames van ons gezelschap voorgesteld, dat ieder bij bijeenkomsten zijn eten medebrengen zou. Bevel in heel het Etappengebied op al de graspleinen in parken en tuinen veldvruchten te zaaien of te planten.

Een duitschgezinde Nederlander verzekert, dat België een afzonderlijken vrede wenscht te sluiten met Duitschland. Albert 1 zou terugkomen als koning, mits duitsche bezettingen op verschillende punten van ons land. Wat er niet al verteld wordt! Nog personen, die van Duitschland terugkomen, zeggen, dat er nergens iets van krijgstoestand te merken is. In de steden prijken voor de vitrienen groote stukken boter, met het opschrift: "Frische Butter aus België, 7 mark den Kilog."

Arm België met zijn verhongerende bevolking!... Ziehier wat de soldaten straffeloos durven doen: Een hunner trad in een witgoedwinkel der Vlaanderenstraat. Op een plank wees hij een doos aan: "Haal ze af!" luidde zijn bevel aan de dienstdoende juffrouw. Daar deze reeds voor het neerlaten van een rolgordijn op 21 juli ll. in 't gevang was gestopt geweest, dorst ze niet weigeren.

Toen hij de doos van nabij zag en in de handen nam, zei hij: "Te klein." Hij keerde zich in 't rond en heel omhoog op een galerij, merkte hij er eene op, die hem aanstond: "Ik zal die ginder halen," sprak hij en deed een beweging naar de gang en de trap.

"Neen," verbood hem de juffrouw, "ik zal 't doen." Toen hij ze vast hield, vroeg hij, "nu een touw," wat de juffrouw hem haalde.

Hij bond het er rond en zonder een enkel woord van dank, verliet hij den winkel.

"Doet Amerika mede aan den oorlog," zoo moet België de zondebok wezen, hongersdood staat voor de deur," zeggen zwartzienden, terwijl optimisten verklaren: "Doet Amerika mede, gelukkige toestand. De strijd zal kort wezen." Anderen meenen: "Duitschland zal toegeven, valsche beloften doen en Amerika zich daarmee tevreden stellen. Beide staten zijn even bang voor een botsing."

Op 4den mei is de duitsche nota aan den ambassadeur der Vereenigde Staten ter hand gesteld, behelzend het antwoord op de protestatie tegen den onderzee-oorlog.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)